

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theodosio Scholastico. 306.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

di est, quæ mala omnino nõ admittat: nec rursus vi naturæ mala habet: verum per animi negligentiam ac socordiam, prolapsionem à bonis sustinet. Quod etiam primo homini accidit, perindeque salutis finibus deiectus est: quam tamen rursus secundus homo, ex eo ortus, qui veram naturam nostram in seipso suscepit, ipsi reddidit: Nam cum verè Deus esset, homo verè effectus est, ex duabus naturis vnus Dei Filius existens, haudquaquam ab eo, quod erat, immutatus, cum id, quod sumus, factus est.

Cheremoni. 304.

Et ob crebras tuas literas pudore suffundor: & rursus ob parùm honestas & laudabiles actiones te auersor. Atque, quidnam tibi respondeam, ancipitis animi sum. Non quòd, id quod quæris, explanare nequeam: verum quòd auribus tuis, vt indignis, parcam. Neque enim canibus sancta dare nobis licet. Si autem insanire desinas, & quæ à me quæsisiti exponam, & ostendam quoniam pacto id, cui tu fidem abrogas, extra dubitationem sit. Nam nec lippiens oculus in folis orbem aciem defigere potest, & si eam defigat, frustra id agit: nec fordida mens sanctarum rerum quicquam vtiliter perferutari potest.

Eutonio. 305.

Cum ait psalmista, Adhæsit pavimento anima mea, primùm quidem ipsius cū corpore communionem ac societate significat, vt quæ ex pulueris pavimento sit. Deinde etiam voluntariam suam humilitatem, quam, ob admissum facinus, præ se tulit: vt qui per eam, iuxta sermonem Dei, cum, qui se humiliat, exaltantis, vitam adepturum se speraret.

Theodosio Scholastico. 306.

Cum mores integritatem, non anni testantur, serui reprehensio in eiusmodi homine non est. Verum et si violenta fortuna cum in seruitutem redegit, at generosa vo-

εἴτε ἀνεπίδεκτός ἐστι κακῶν, οὔτε φύσικώς κέκτηται τὰ κακά, ἀλλὰ γνώμη καὶ ῥαθυμία τὴν σπόπῳσιν ὑπομῆναι τῶν χειρῶν. ὁ δὲ καὶ ὁ ἄρῳτος πέπονθεν ἄνθρωπος, καὶ τῶν ὄρων τῆς σωτηρίας ἐξέπεσεν, ἦν αὐτῷ πάλιν ὁ δεύτερος ἐξ αὐτῶν σποδέδακεν ἄνθρωπος, ὁ τὴν ἀληθῆ φύσιν ἡμῶν ἐν ἑαυτῷ ἔπιδεδέξατο. θεὸς γὰρ ὢν ἀληθῶς, γέγονεν ἄνθρωπος ἀληθῶς. ὅτι δύο φύσεων, εἰς ἑὸς ὢν θεὸς, ἔτραπείσθαι ὁ δὲ ἦν, ἐν τῷ γενέσθαι ὁ ἐσμέν.

ὅτι δύο φύσεις. ἕπερ.

Χαιρήμονι. τδ.

Καὶ γράφοντα πολλάκις ἀγχύομαι, καὶ ἀράφοντα ἔχει ἁλῶς σποτρέφομαι. καὶ σπορῶ τί σοι σποκρίθω, ἔχῳς λεπτόμορος σαφηνείας, ἀλλὰ φειδόμενος τῆς ἀκοῆς σου ὡς ἀναξίας. οὐ γὰρ κωσι δίδομαι τὰ ἄγια ἔπιβράβημι. εἰ δὲ σπολυπῆστας, καὶ λέξω τὰ αἰτηθέντα, καὶ δέξω τὸ ἀπιτοῦμόμον ἀναμφίβυλον. ἔδδ γὰρ λημῶν ὀφθαλμοὺς τῶν ἡλίου δίσκου ἐκατεύσαι δύναται. καὶ ἀτερίζω ματαίως ἡρόληται, ἔδδ ῥυπῶσα ἀξίνοια, θηρεύσασί πῶν ἀγίων εἰς ὄφελος δυνάται.

Εὐτονίῳ. τε.

Ἐκολλήθη τῷ ἑδάφει ἡ ψυχή μου, λέγων ὁ ψαλμῳδὸς, ἄρῳτον μὲν τὴν πῶρος τὸ σῶμα αὐτῆς κοινωνίαν δηλοῖ, ὅτι τῷ ἑδάφει ἔσθης τῷ χόος. ἔπειτα καὶ τὴν ἐκούσιον ταπεινώσιν ἑαυτῶν, ἦν ἐφ' οἷς ἡμαρτεν, ἐπέδείξατο. Ἦσαμ δὲ αὐτῆς χεῖ τοῦ λόγον τῶ θεῷ πρῶσδοκῆσας τοῖν ταπεινωῦντα ἑαυτῶν ἀνψουῶτος.

Θεοδοσίῳ χολακτικῷ. τγ.

Ὅτι πρόπος εὐδότητα, οἰκίτη μαρτυρεῖ, ὅτι ἐστὶ δούλου μέμης ἐν αὐτῷ. ἀλλ' εἰ καὶ τυγχέται ἀπηνάγχο, ἰπηνάγχο, ἀλλὰ γνώμη γενίνοια ἡλευθέρωσιν ἰπηνάγχο δδ

δὲ μηδὲ δόξης σοφισμῶν ταῦτα τυγ-
χάνειν, ἔχεις Πάυλον τὸν ἀκρατίω τῶν
ἀρρήτων, τὸν μέλλοντα μισθὸν ὑπὲρ
τῆς ἐπιτάφου εὐνοίας τοῖς οἰκέταις ἐ-
παγγελιοῦν, καὶ μηδὲν μετὰ ζῆλον
κατὰ τὴν δεσποτῆς ἀγαθότητα,
ὅτε ἡ γνώμη ἴσῃ ἀκατάγνωτος.

Λεοντίῳ Ἐπισκόπῳ. τζ.

Ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα
τῆς παρθένου τὸν μέγα, καὶ σὲ τὸν
ἐκείνου μιμητὴν τῆς αἰτῆς παρθένου
τῶν ὑπαρχόντων ποιμένα, καὶ τὴν ψυ-
χὴν ὑπὲρ πάντων πθέντα, ἐξ αὐτῆς
τῆς τῆς ἀδου ἀνήγαγε πύλων, ἵνα μα-
κρῶς ὑπεκλήσῃς ἐπὶ αὐτῆς φυ-
λακίονος, καὶ τῶν ποιμνίων ὑπάρ-
χης ἀσφάλεια, καὶ τῶν ἀρχιεπίσκοπων
ἀρεσκεία, καὶ ἡμῖν τῆς ἐλπίδος γε-
ρέωμα, καὶ τῶν κόσμων φωστὴρ, καὶ τοῖς
θεοῖς τῆς δυσσεβείας Δαβὶδ, πα-
τάσων, καὶ λέοντα καὶ ἄρκτον τῆ
ἐκείνου τῆς τῶν δὲ ἡσυχίας μετὰ ἡσυχίας
δοκίμως ποιμαίνεις.

Ἀβραάμῳ

Ἀβραάμῳ. τθ.

Χαῖρε παρ' ἡμῶν, Ἀβραάμῳ, καὶ ἡγή-
γησῶν εἰς τὸν πόλεμον, πόλεμον γὰρ
καὶ νόμιζε, καὶ πίστευε τὸ σάδιον τῆς
ἀσκήσεως, χαλεποτέροις τῆς αἰσθη-
τῆς ἑξίφων τοῖς νοσητοῖς κυκλάμενον,
βέλεσιν. ἀ καὶ πεπρωμένα καλεῖ, ὅ
τι πύλων αὐτῆς ἀκριβῶς ὅπως ἀ-
μείβεται.

Κασσιανῷ μοναχῷ. τθ.

Ἀκούσας σε πεφευγῆναι τὸν βίον τὸν
φθαρτὸν παρὰ τὸ σάδιον δραμόντα
τῆς μοναχίας, καὶ γλώσσῃ ἔχειν ἁρο-
πετήν, καὶ φθόνον εἰκὴν, ὅπως εἶδεν
ἕτερον ἴσῃ, ἢ τείχος ὄχυρόν οἰκοδομῆν
ἀπερσιτοῖς ἐχθροῖς, καὶ πύλων κατὰ
λείπειν παρὰ εἰσοδὸν αὐτοῖς. εἰ δὲ καὶ
τὸ τείχος ἀκίνδωνον τηρῆσαι βέλεις,
καὶ τοῖς ἐναντίοις κραταιὸς φαῖναι.

luntas animique sententia in libertatem
asseruit. Ac ne tu hec pro cauillis & captio-
nibus ducas, arcanorum auditorem Paulū
habet, futuram mercedem, pro præstita
hinc dominis benevolentia, seruis pollicen-
tem, neque inter seruos & heros, cum ani-
mi sententia reprehensionis expertus est, di-
scrimen vllum constituentem.

Leontio Episcopo. 307.

Qui magnum illum ouium Pastorem à
morte ad vitam reduxit, idem te quoque
illius imitatore, ac pecudum suarum pa-
storem, animamque pro ipsis exponentem,
ab ipsis tartari portis reuocauit: vt longis
annorum curriculis seruatus, & gregi sis
præsidium, & pastorum principi obsequiū,
& nobis spei firmamentum, & mundo lu-
minare, & impiis feris David, percutiens
leonem & vrsū crucis baculo: per quem,
& cuius ope atque auxilio, præclare & cū
laude pastoris munus obis.

Abrahamo. 308.

Salue à nobis, Abrahame, animoque at-
tento esto, ad bellum excubans. Bellum e-
nim & existima & crede esse, Monasticæ
vitæ studium, grauioribus ac periculoso-
ribus, quàm sint ij gladij, qui in fensum ca-
dunt, spiritualibus telis vndique cinctum:
quæ etiam ignita is vocat, qui eorum ex-
perimentum probè cognitum & explora-
tum habebat.

Cassiano Monacho. 309.

Te caducam & corruptioni obnoxiam
vitam fugisse, atque ad Monasticum stu-
dium cursu contendisse audio: atque inte-
rim tamen procacem ac petulantem lin-
guam habere, ac temerè loqui. Quod qui-
dem nihil aliud est, quàm murum firmum
atque hostibus inaccessum extruere, ip-
sisque portam ad ingressum relinquere.
Quòd si & murum ab omni periculo libe-

K